

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2014. uputio Finanzgericht München (Njemačka) –
Puma SE protiv Hauptzollamt Nürnberg**

(Predmet C-34/14)

(2014/C 194/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Puma SE

Tuženik: Hauptzollamt Nürnberg

Prethodna pitanja

1. Jesu li Uredba Vijeća (EZ) br. 1472/2006⁽¹⁾ od 5. listopada 2006 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Vijetnama i Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1294/2009⁽²⁾ od 22. prosinca 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Vijetnama i podrijetlom iz Narodne Republike Kine, kako je proširena na uvoz određene obuće s gornjištima od kože koja se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa, bez obzira na to je li prijavljena kao proizvod koji se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa ili nije, nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96⁽³⁾ u cijelosti valjane, u dijelu u kojem nisu poništene presudama Suda Europske unije od 2. veljače 2012. i 15. studenoga 2012. u predmetima C-249/10 P i C-247/10 P?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, ali navedene Uredbe nisu u cijelosti nevaljane:
 - a) U odnosu na koje su izvoznike i proizvođače u Narodnoj Republici (NR) Kini i Vijetnamu, a od kojih je tužitelj u godinama 2006. do 2011. kupio robu, nevaljane Uredba Vijeća (EZ) br. 1472/2006 od 5. listopada 2006 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određene obuće s gornjištima od kože podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Vijetnama i Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1294/2009 od 22. prosinca 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određene obuće s gornjim dijelom od kože podrijetlom iz Vijetnama i podrijetlom iz Narodne Republike Kine, kako je proširena na uvoz određene obuće s gornjištima od kože koja se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa, bez obzira na to je li prijavljena kao proizvod koji se otprema iz Posebnog upravnog područja Makaa ili nije, nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96?
 - b) Predstavlja li potpuno ili djelomično poništenje navedenih Uredbi nepredviđene okolnosti ili višu silu u smislu članka 236. stavka 2. drugog podstavka Carinskog zakonika (CZ)?

⁽¹⁾ SL L 275, str. 1.

⁽²⁾ SL L 352, str. 1.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice, SL L 56, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2014. uputio Tribunale di Cuneo (Italija) – Kazneni
postupak protiv Iva Taricca i dr.**

(Predmet C-105/14)

(2014/C 194/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Cuneo

Stranke glavnog postupka

Ivo Taricco,

Ezio Filippi,

Isabella Leonetti,

Nicola Spagnolo,

Davide Salvoni,

Flavio Spaccavento,

Goranco Anakiev

Prethodna pitanja

- (a) Je li izmjenom posljednjeg stavka članka 160. talijanskog Kaznenog zakonika koja je uvedena Zakonom br. 251 iz 2005., u dijelu u kojem se nakon prekida zastarnog roka predviđa njegovo produljenje samo za četvrtinu, čime je omogućena zastara kaznenih djela, a time i njihova nekažnjivost bez obzira na pravodobno poduzimanje mjera kaznenog progona, prekršena odredba o zaštiti tržišnog natjecanja iz članka 101. UFEU-a?
- (b) Je li izmjenom posljednjeg stavka članka 160. talijanskog Kaznenog zakonika koja je uvedena Zakonom br. 251 iz 2005., u dijelu u kojem se nakon prekida zastarnog roka predviđa njegovo produljenje samo za četvrtinu, čime bez kaznenopravnih posljedica ostaju kaznena djela koja počinu beskrupulozni gospodarski subjekti, talijanska država uvela jedan oblik potpore zabranjene prema članku 107. UFEU-a?
- (c) Je li izmjenom posljednjeg stavka članka 160. talijanskog Kaznenog zakonika koja je uvedena Zakonom br. 251 iz 2005., u dijelu u kojem se nakon prekida zastarnog roka predviđa njegovo produljenje samo za četvrtinu, čime se omogućava da nekažnjeno prođu oni koji zloupotrebljavaju direktivu Europske zajednice, talijanska država neopravdano uvela dodatno izuzeće u odnosu na ona koja su taksativno navedena u članku 158. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006.⁽¹⁾?
- (d) Je li izmjenom posljednjeg stavka članka 160. talijanskog Kaznenog zakonika koja je uvedena Zakonom br. 251 iz 2005., u dijelu u kojem se nakon prekida zastarnog roka predviđa njegovo produljenje samo za četvrtinu, čime se odustaje od kažnjavanja djela kojima se državi oduzimaju sredstva potrebna među ostalim i za ispunjavanje obveza prema Europskoj uniji, povrijeđeno načelo zdravih javnih financija utvrđeno člankom 119. UFEU-a?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. ožujka 2014. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino protiv Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

(Predmet C-131/14)

(2014/C 194/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Druga stranka u postupku: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno